

TÌNH LIÊN ĐỜI CỦA TÙ NHÂN NHẬT BẢN

... Chứng từ của cựu tù nhân và nghiện ma túy có thể làm lại cuộc đời nhờ tình liên đới bác ái của Trung Tâm Cai Ma Túy DARC (Drug Addict Rehabilitation Center). Trung Tâm do các Linh Mục Hội Thừa Sai Paris (MEP) thành lập ở thành phố Yokohama, Nhật Bản. Ông viết:

Ngày tôi ra khỏi tù lần thứ ba - một buổi sáng mùa hè 1987 - không bóng người chờ đón tôi nơi cửa nhà giam: không bà con thân thích cũng không đồng chí nào của băng cướp "Yakusa".

Ngày còn trong tù, mặc dù tự hỏi không rõ khi ra khỏi tù có nên trở về với đảng cướp Yakusa nữa không? tôi vẫn giữ nguyên ước nguyện làm lại cuộc đời, sống như bao người bình thường khác.

Ngày ra khỏi tù khi thấy không bóng dáng thân yêu và quen thuộc chờ đón mình, tôi nặng nề lê bước dọc theo bức tường nhà giam. Sau cùng, tôi bất đắc dĩ đi về hướng nhà ga Kamioka. Bỗng gương mặt nhăn nheo 80 tuổi của thân phụ tôi hiện ra trong trí nhớ. Không biết

bao nhiêu lần thân phụ nói với tôi:

- Ba van nài con đừng làm khổ gia đình và Mẹ con nữa, nhưng hãy sống cuộc đời đường hoàng của người ngay chính lương thiện, vì Ba không sống bao lâu nữa!

Trong phút giây, tôi ước ao nhìn lại khuôn mặt già nua của thân phụ và xin lỗi người, mặc dầu không rõ mình sẽ quyết định sống như thế nào trong tương lai. Ngày trong tù, tôi thường xuyên nhận thư thân phụ. Thư nào người cũng lập đi lập lại:

- Tha thứ cho Ba vì Ba không thể đến nhà giam thăm con. Ba không còn đi đứng được nữa.

Nhưng chỉ vài giờ sau, tôi quên bằng khuôn mặt Cha Mẹ, quên luôn khuôn mặt đứa con gái - giờ đây 16 tuổi - mà tôi bỏ rơi năm nó lên 3, khi vợ chồng chúng tôi ly dị nhau. Tôi cũng quên mất tôi vừa mới ra khỏi nhà giam sáng nay. Lý do là vì tôi vừa chích ma túy.

Sau một tuần lễ chích ma túy tôi không ngừng bị ám ảnh bởi tư tưởng:

- Cảnh sát và đồng chí đảng cướp Yakusa luôn theo đuổi mình!

Tôi cứ nghe văng vẳng bên tai tiếng nói ma quái:

- Dầu người ẩn trốn bất cứ nơi đâu trên đất Nhật này ta cũng tìm ra người!

Thế là tôi lang thang từ khách sạn này đến khách sạn khác. Từ đền chùa này sang đền chùa kia nhưng vẫn không tìm được sự bằng an. Trí khôn tôi mỗi mết, thân xác tôi rã rời, tinh thần tôi kiệt quệ. Tôi bị khủng hoảng trầm trọng và chỉ muốn chết. Nhưng cả việc muốn chết, tôi cũng không chết được! Thật là khổ!

May mắn sau mấy tháng trời lang thang vô định, tôi gặp Cha Roy Hassenheimer, Linh Mục Hội Thừa Sai Paris và là Vị chuyên chăm sóc người nghiện rượu và nghiện ma túy tại Nhật Bản. Cùng lúc tôi khám phá ra Trung Tâm Cai Ma Túy DARC. Và đây là Trung Tâm đã cứu thoát tôi.

Nhờ lòng bác ái của những người phụ trách Trung Tâm, tôi được tiếp nhận và sống tại Trung Tâm, theo khóa giúp cai nghiện với những người nghiện rượu và nghiện ma túy khác.

Sau hai tháng sống tại Trung Tâm, tôi dần dần trở lại bình thường, không còn bị ý tưởng ma quái ám ảnh. Tôi cai hẳn ma túy. Đầu năm 1988, tôi làm việc trở lại và mượn căn phòng nhỏ sống cạnh Trung Tâm. Cùng thời gian tôi bắt đầu hiểu ý nghĩa cuộc sống và ý thức rõ ràng về sự hiện hữu của một sức mạnh vô biên, luôn giúp tôi thoát vòng nô lệ ma túy. Bây giờ thì tôi hiểu sức mạnh vô hình vô biên ấy chính là THIÊN CHÚA.

Mùa Xuân năm 1988, nhờ sự giúp đỡ của bạn bè, tôi lập gia đình với một phụ nữ tôi gặp và quen biết. Tôi cũng được chỉ định làm cố vấn cho Trung Tâm Cai Ma Túy DARC. Lập gia đình vào năm 45 tuổi và trở thành cố vấn cho người nghiện ma túy, đối với tôi, đúng là hai phép lạ lớn lao. Hai phép lạ là món quà của THIÊN CHÚA, Đấng là Sức Mạnh Vô Biên!

... "Hãy trở về với Đức Chúa và từ bỏ tội lỗi. Hãy cầu khẩn trước nhan Người và giảm bớt dịp tội. Hãy đoạn tuyệt với gian ác, trở về cùng Đấng Tối Cao, và cực lực ghét mọi điều ghê tởm. Trong âm phủ, ai nào ca ngợi Đấng Tối Cao, nếu những kẻ đang sống không dâng lời cảm tạ? Người đã chết thì hết xưng tụng, vì nó không còn nữa; chỉ người đang sống và khoẻ mạnh mới ca ngợi Đức Chúa. Lòng lân tuất của Đức Chúa cao cả dường bao, ơn tha thứ dành cho kẻ trở lại với Người lớn lao biết mấy! Vì người ta không nắm được tất cả mọi sự, và con người đâu phải là bất tử" (Sách Huấn Ca 17,25-30).

("Missions Étrangères de Paris", Mars/1995, trang 69-72)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt